

Beszélgetés Hodossy Gyulával, a Szlovákiai Magyar írók Társaságának elnökével

Egy író társasági „szolgáltató-menedzselő” iroda létrehozásának szükségességéről ön már két évvel ezelőtt, az elnöki tisztség elfogadása után szólt. Beszélgetés Hodossy Gyulával, a Szlovákiai Magyar írók Társaságának elnökével

Egy író társasági „szolgáltató-menedzselő” iroda létrehozásának szükségességéről ön már két évvel ezelőtt, az elnöki tisztség elfogadása után szólt. Az elképzelés most valóra vált. Miért tartotta fontosnak egy ilyen intézmény létrehozását?

Legutóbbi közgyűlésünkön, amely csaknem két évvel ezelőtt volt, új alapszabályzatot és programot fogadtunk el, amelyben az érdekvédelemre helyeztük a hangsúlyt. Az író társaságot egy olyan szervezetté szeretnénk átforgalmazni, amely képes arra, hogy segítse a tagságot az írói pályáján.

Milyen konkrét segítségről lenne szó?

Egyik fő célkitűzésünk, hogy népszerűsítsük, olvasóközönségbe vigyük íróinkat és műveiket. Nagyon sokszor előfordult ugyanis, hogy még magyar szakos pedagógusok is azt mondták nekem: ők már nem is igazán tudnak eligazodni a hazai kortárs magyar irodalomban, vagy nem tudják, mi módon érhetnék el egyik vagy másik író, ha író-olvasó találkozóra szeretnék meghívni. Ezért is tartom fontosnak, hogy az író társaságnak legyen egy önálló internetes honlapja, amely egyébként már készül.

Mit tartalmaz majd ez a honlap?

Egyebek mellett tagjaink fényképes életrajzát, bibliográfiáját. Nagyon sok kiváló szerzőnk van, és jó lenne, ha minél több olvasó tudna róluk és a könyveikről. Íróink egy része ügyesen menedzseli magát, másokból hiányzik ez a tehetség, ilyen szempontból tehát mindenképpen hasznos egy ilyen jellegű információs csatorna. Egy nagyon rugalmas, könyvújdonságokkal és hírekkel teli weboldalt szeretnénk működtetni, amely természetesen nem csupán az olvasókhoz, hanem az írókhoz is szólna.

Őket milyen módon szólítaná meg?

Elsősorban a különböző pályázati lehetőségek közzétételével. Magyar nyelven közel száz irodalmi-kulturális lap jelenik meg, és a szlovák nyelvűekről se feledkezzünk el. Az irodalmi lapok többsége különböző alkotói pályázatokat hirdet meg. Azt szeretnénk, ha ezekről a lehetőségekről a tagjaink is értesülnének, és minél nagyobb számban vennének részt a pályázatokon, amelyek révén növelhetik anyagi lehetőségeiket, publikációs területet. Fontosnak tartjuk, hogy a társaság 116 tagjával aktív kapcsolatot alakítsunk ki, a terveink között szerepel egy rendszeres hírlevél készítése, amelyben a pályázati lehetőségek mellett a legfontosabb híreink, információink, rendezvényekre szóló meghívók kapnának helyet, és amelyet valamennyi tagunkhoz eljuttatnánk.

Úgy érzi, hathatósan segíthet az írók, művek népszerűsítésében a honlap? Nem elég, hogy a könyvek megjelennek és a boltokba kerülnek?

Semmiképpen sem. Akkor lenne elég, hogyha a könyveiket nyereséggel lehetne eladni, mert ezrek vásárolnák meg. De a valóság az, hogy százak se nagyon. Nem arról van szó persze, hogy eltűnt a könyvvásárlási kedv, mert a statisztikák azt mutatják, hogy az emberek egyre több könyvet vesznek. A probléma igazából abban van, hogy milyen könyvet vásárolnak. Azt veszik, amit megfelelő módon kínál a média. Sajnos a ponyvairodalmat nagyon jól menedzselik, jó a reklámja. A minőségi irodalmat ugyanúgy kínálni kell. Ezért fontos, hogy amit a minőségi irodalom népszerűsítéséért a társaság a saját hatáskörén belül meg tud tenni, azt tegye meg. Törődnünk kell az olvasókkal is, sőt ki kell őket nevelni.

Miképpen láthat hozzá a társaság ehhez az olvasóneveléshez?

Ismét csak azt mondhatom, hogy a szerző népszerűsítésével. Fontos szerepük van az író-olvasó találkozóknak, amelyek mára szinte eltűntek az iskolákból, s amelyek során a diákok megismerkedhettek a szerzővel és a műveivel. Egyértelmű, hogy a minőségi irodalom, az úgynevezett magaskultúra termékei végső soron csak egy szűkebb réteghez jutnak el, ott lelnek visszhangra, de véleményem szerint meg kell kísérelni a fiatalok kezébe adni ezeket a műveket, és aztán úgysis eldöntik, hogy számukra vonzó-e vagy sem.

Hogyan fogadták irodalmi berkekben ezeket az elképzeléseket, az író társaság vezetésének a hazai magyar írók érdekvédelme felé forduló tevékenységét?

Sokan megkérdezik tőlem, nem skizofrénias helyzet-e számomra, hogy miközben annak idején az Íródia vezetőjeként magam is úgy fogalmaztam, hogy nincs szlovákiai magyar irodalom, elvállaltam a SZMaT elnöki posztját, és most a szlovákiai magyar irodalom javára szeretném végezni a munkámat. Szerintem nincs ellentmondás, mert én nem földrajzi helyhez kötött irodalomként akarom azt népszerűsíteni. Egyszerűen arról van szó, hogy a Szlovák Köztársaságban élnek magyar nyelven író alkotók, és nekik szeretnénk segítséget nyújtani abban, hogy minél jobban tudjanak érvényesülni. Az ő műveiknek a megítélése azonban nem a SZMaT dolga. Például az író társaság vers- és prózaantológiájával kapcsolatban, amelynek idén már a harmadik évfolyama jelenik meg, elhangzottak olyan vélemények, hogy az előző év terméséből miért kell – minőségre való tekintet nélkül – mindenkinek az írását a válogatók asztalára tenni. Én azt mondom, hogy oda kell tenni, mert író társasági elnökként én nem ítélek meg ezeket a munkákat. Az már az antológia készítőjének a dolga. Ő dönti el, mi kerüljön bele, és ő adja a nevét hozzá. Idén például a versantológiánkat Kukorelly Endre válogatta, a prózaantológiát pedig Csaplár Vilmos.

Végül még egy fontos dolog: hol található a hamarosan megnyíló új iroda?

A dunaszerdahelyi Bonbon Szállóval szemben, a város tulajdonában lévő volt pártházban bérelünk két helyiséget. Az irodának két főállású alkalmazottja lesz, illetve van, hiszen a munka már a hivatalos megnyitó előtt megkezdődött. Remélem, a megnyitón szép számban megjelennek az író társaság tagjai, mivel ez jó alkalom lesz arra, hogy tájékoztassuk őket az iroda nyújtotta lehetőségekről, és kikérjük a véleményüket arról, miben lehetnénk még a segítségünkre, illetve hogy elmondják konkrét ötleteiket.

MISLAY EDIT